

Lunchvoorstelling Waterkou is verslavend Intieme chatsessie op toneel

Via internet kun je iemand alles wijsmaken: je naam, leeftijd, woonplaats, beroep, verzin het maar. Niets hoeft overeen te komen met de werkelijkheid, al is het wel handig te onthouden aan wie je wat vertelt. In 'Waterkou' plukken twee eenzame zielen de dag dankzij hun contact via het internet. Het publiek is getuige van een livechatsessie.

Hij is oud en ziek, maar dat hoeft zij niet te weten. Zij is jong en net verlaten door haar vriend en dat gegeven gaat hem niets aan. Op het toneel zitten ze met hun ruggen naar elkaar toe, ieder achter hun eigen computer. Tussen hen in hangt een groot scherm waarop hun conversatie is te volgen. Die bestaat uit korte uitdagende zinnestelsels, soms zo cryptisch dat er over en weer om verduidelijking wordt gevraagd. Zo wordt de band tussen de twee vreemden in korte tijd bijzonder intens.

Terwijl de een verse sinaasappels uitperst, maakt de ander tussendoor een kop thee of kapt een telefoongesprek af, om vervolgens weer naar het bureau te snellen om nieuwe berichten te checken. Want verslavend is het. Het publiek, dat over beide kanten van de toneelvloer is verdeeld, kan maar één van de acteurs recht in de ogen kijken. Van de ander zien we alleen de rug, en dus geen gezichtsuitdrukkingen. We horen wel hun reacties. Hans Dagelet is mooi ingetogen en Rixt Leddy snel in haar spel en vol temperament. Ook al vergeet je soms naar de acteurs te kijken omdat je steeds weer naar dat chat-

■ Hans Dagelet speelt mooi ingetogen in 'Waterkou'.

FOTO: REYN VAN KOOLWIJK

Voorstelling: 'Waterkou'; tekst en regie: Kees Roorda; met: Hans Dagelet, Rixt Leddy; gezien: Theater Bellevue, Amsterdam; info: www.the-glasshouse.nl

scherm getrokken wordt.

Het publiek krijgt een ontroerend beeld van twee mensen die proberen te ontsnappen aan hun dagelijks bestaan en zich volledig vastklampen aan de fantasie die ze van elkaar creëren. Ze voeden elkaar met leugens, die geen betekenis hebben zolang ze elkaar niet zien. Hoewel natuurlijk altijd nog de webcam kan worden aangezet.

Schrijver en regisseur Kees Roorda maakte een intieme en actuele voorstelling. Herkenbaar voor wie hier ervaring mee heeft, een openbaring voor wie nog niet wist dat dit bestaat. 'Waterkou' is ook verslavend. Je hebt de neiging het stuk een tweede keer te willen zien, om dan natuurlijk aan de andere kant van het toneel te zitten.

Maike Staffhorst